

PREAFERICTUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI SLUJEȘTE ÎN SFÂNTA MĂNĂSTIRE A CINSTITULUI ÎNAINTEMERGĂTOR DE LA IORDAN

Duminică, 13/26 iulie 2020, Duminica Tuturor Sfinților și a Soborului Arhanghelului Gavriil, precum și a Sfântului Ștefan Savaitul, Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului a slujit (respectând măsurile de prevenție și apărare împotriva virusului mortal covid 19) în Sfânta Mănăstire a Cinstitului Înaintemergător aflată pe malul de vest al Iordanului, care a fost pe jumătate distrusă în timpul războiului de șase zile din 1967 și a fost apoi restaurată de către Patriarhie și transformată într-un frumos loc de închinare, cu contribuția răposatului Egumen al Mănăstirii Carantaniei Arhimandritul Gherasim, prin grija deosebită a Egumenului, Arhimandritul Vartolomeu.

La această Liturghie (prima Liturghie patriarhală din Mănăstire) au slujit împreună cu Preafericirea Sa Înaltpreasfințitul Mitropolit al Capitoliadei Isihie, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Constantinei Aristarh, Arhimandritul Meletie, Ieromonahul Onufrie și Ierodiaconul Evloghie. A participat, de asemenea, Arhimandritul Hrisostom, Egumenul Mănăstirii Sfântului Gherasim Iordanitul. A cântat Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim și au luat parte câteva monahii din pustia Iordanului și arhitectul Teodosie Mitropulos.

La Chinonicul Sfintei Liturghii s-a săvârșit parastasul pentru odihna sufletului Arhimandritului Gherasim și Preafericitul a adresat această cuvântare:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: „Voi sunteți lumina lumii. Nu poate o cetate aflată pe vârful de munte să se ascundă, nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă” (Matei 5, 14-15).

Astăzi Sfânta Biserică a lui Hristos cinstește pomenirea Sfinților 630 de Părinți de la Sinodul Ecumenic din Calcedon. De aceea și noi ne-am adunat în acest loc sfânt, în sfânta și străvechea Mănăstire a Sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului nostru Iisus Hristos, de lângă râul Iordan, ca să săvârșim Taina Sfintei Euharistii și să slăvim numele cel mare al Sfintei Treimi.

Adresându-Se Domnul ucenicilor Săi, adică Sfinților Apostoli, îi numește lumina lumii. „Voi sunteți lumina lumii” (Matei 5, 14). Această numire nu se referă doar la cei doisprezece Apostoli, ci și la urmașii lor, adică Sfinții Ierarhi și Părinți de Dumnezeu purtători ai Bisericii care au păstrat și au întărit credința Evangheliei cea una și fără prihană, după cum cântă și imnograful: „Propovăduirea Apostolilor și învățăturile Părinților Bisericii o credință au întărit, care și haina adevărului purtând, cea țesută din teologia cea de sus, drept îndreptează și slăvesc taina cea mare a bunei credințe”.

„Taina bunei credințe nu este altceva decât taina dumnezeieștii Iconomii, adică a întrupării lui Dumnezeu Cuvântul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos din curatele sângiuri ale pururea Fecioarei Maria Născătoarea de Dumnezeu și Maica Domnului, după cum au vestit mai înainte proorocii:

„Te voi face lumina popoarelor ca să duci mântuirea Mea până la marginile pământului” (Isaia 49, 6).

Apostolul Pavel menționează aceste cuvinte proorocești ale lui Isaia ca să confirme misiunea sa apostolică între neamuri (Fapte 1, 47).

Potrivit mărturiei Sfântului Ioan Evanghelistul, Iisus Însuși

a spus: „Eu sunt lumina lumii. Cel care Îmi urmează Mie nu va umbla într-un întuneric, ci va avea lumina vieții”.

De asemenea, potrivit mărturiei Evanghelistului Ioan, Hristos „era lumina cea adevărată care luminează pe tot omul care vine în lume” (Ioan 1, 9). Potrivit dumnezeiescului Pavel, Iisus Hristos S-a făcut pentru credincioși înțelepciune de la Dumnezeu, prin învățătura Lui, și dreptate, prin moartea și Învierea Lui, și sfințire, prin Înălțarea Sa și prin trimiterea Duhului Său, dar și deplină eliberare prin a Sa slăvită a doua venire: „Din El, dar, sunteți voi, în Hristos Iisus Care pentru noi S-a făcut înțelepciune de la Dumnezeu și dreptate și sfințire și răscumpărare” (1 Corinteni 1, 30).

Biserica, fiind trupul teandric al lui Iisus Hristos și „locașul lui Dumnezeu în Duh” (Efeseni 2, 22) este totodată și făclia vie din lume a cărei lumină, adică lumina lui Hristos, luminează tuturor prietenilor Lui. Potrivit lui Eftimie Zigavinos, Hristos este lumina care îi călăuzește pe oameni din întunericul rătăcirii la adevăr, de la păcat la virtute, care luminează rațiunea oamenilor. „Și viața era lumina oamenilor” (Ioan 1, 4).

Dumnezeu Cuvântul, adică Hristos, izvorul vieții în Care era viața (Cf. Ioan 1, 4) este Creatorul și Cel Care menține fiecare viață. Acest adevăr l-au subliniat Sfinții și de Dumnezeu purtătorii Părinți ai Bisericii la Sinoadele Ecumenice și, mai cu seamă, la cel pe care îl cinștim astăzi, al patrulea Sinod Ecumenic din Calcedon, unde a fost condamnată învățătura hulitoare a monahului ereziarh Eutihie. De asemenea, acest Sinod a condamnat monofizismul și nestorianismul și a alcătuit faimosul tom de la Calcedon, prin care a fost formulată dogma hristologică ortodoxă care recunoaște două firi – dumnezeiască și omenească – , două lucrări și două voințe unite fără amestecare și fără despărțire într-o singură Persoană sau un singur Ipostas al lui Dumnezeu Cuvântul, după cum subliniază și iconograful Bisericii zicând: „Pe Tine, Cuvântul cel necuprins și

netâlcuit, Care trup Te-ai făcut pentru noi, iubitorule de oameni, Te-a propovăduit cinstită adunarea înțelepților Părinți, Dumnezeu desăvârșit și om, îndoit cu firile și cu lucrările fiind, îndoit și cu voile și Unul și același după Ipostas. Pentru aceasta împreună cu Tatăl și cu Duhul cunoscându-Te pe Tine Dumnezeu Unul, Ție ne închinăm pe dâșii fericind.

Marea și indiscutabila însemnătate a Sfintelor Sinoade Ecumenice se datorează faptului că acestea – potrivit distinsului profesor Ioannis Karmiris – au constituit organul de exprimare a învățăturii dogmatice a Bisericii și a impunerii pretutindeni și mereu a tradiției ei comune și uniforme, în ceea ce privește credința și viețuirea, precum și lupta împotriva diferitelor erezii și păstrarea unității eclesiastice care se bazează pe unitatea dogmatică, ai cărei transmițători și garanți au fost Sinoadele Ecumenice.

Noi, iubiții mei frați, urmând cu statornicie tradițiilor apostolice și dogmelor dumnezeiești așezate de Părinții și Învățătorii purtători de Duh la Sinoadele Ecumenice, să-l ascultăm pe Apostolul Pavel care spune: „De omul eretic, după întâia și a doua mustrare, depărtează-te, știind că s-a abătut și a căzut în păcat, fiind singur de sine osândit” (Tit 3, 10-11).

Și, împreună cu imnograful, să zicem: „Pomenirea dumnezeieștilor Părinți astăzi prăznuind, pentru rugăciunile lor, cu totul îndurate, rugămu-ne: Mântuiește de toată vătămarea eresurilor pe norodul Tău, Doamne, și pe toți ne învrednicește să slăvim pe Tatăl, pe Cuvântul și pe Duhul cel prea sfânt”. Amin.

După Apolisul Sfintei Liturghii, Egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Vartolomeu, a oferit o agapă.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/PB0DlVSD6wU>